

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/251/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221197
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813221197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci navrhovateľa: N. C. A., s.r.o., so sídlom K., O. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného E. C., s.r.o., X. 5, K., proti odporcom: 1/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O., R. XX a X/Roman E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O., O. X/XXX, t. č. pobyt ktorých nie je známy, obaja v konaní zastúpení opatrovníkom: M. O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov - Z. OČI. O. A., so sídlom K., Z. nám. 7, T.: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 876,90 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. januára 2016 č. k. 16C/79/2015-171, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ trovy odvolacieho konania vo výške 160,03 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov JUDr. O. O., advokáta so sídlom Bratislava, Zámocká 36, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh na začatie konania a navrhovateľovi uložil povinnosť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ nebol aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky. Mal za nesporne preukázané, že na základe uzavretej zmluvy a splátkovom úvere z 31.03.2006 bol poskytnutý odporcovi 1/ spotrebný úver - bezúčelový, na základe čoho sa predmetná zmluva v zmysle § 1, § 2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za spotrebiteľský úver a v zmysle § 23a ods. 1, 2 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu. V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa uviedol, že na postúpenie pohľadávky je vo všeobecnosti potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať aj ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách v znení platnom od 01.01.2009 v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Vyslovil názor, že citované zákonné ustanovenie poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kal. dní je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ďalej konštatoval, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že odporcom bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy boli odporcovia nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované zákonné ustanovenie umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou pohľadávku osobe, a to aj takej, ktorá nie je bankou za predpokladu

doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Dospel k záveru, že v zmysle citovaného zákonného ustanovenia môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Podľa názoru súdu prvého stupňa zákonodarca má na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia cit. zákonného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba pritom rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať ročne splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách, pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Nespochybnil právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. V predmetnej veci z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 12.11.2015 súd zistil, že vzhľadom na uplynutie archivačnej lehoty 5 rokov Slovenská sporiteľňa, a.s. nedisponuje listinným dôkazom, ktorým by preukázala splnenie ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. o bankách. Zároveň oznámila súdu, že keďže bola uvedená pohľadávka zmluvou zo 04.11.2009 postúpená na navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala postupníkovi aj súvisiacu dokumentáciu. Podaním zo dňa 14.12.2015 zástupca navrhovateľa oznámil súdu, že výzvou Slovenskej sporiteľne, a.s. pred postúpením pohľadávky nedisponuje a mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená nebola. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 mal súd prvého stupňa preukázané, že pôvodný veriteľ postúpil navrhovateľovi celkovú pohľadávku vo výške 11.150,36 eur, z čoho istina do splatnosti bola 9.418,27 eur a úroky 1.732,09 eur, pričom výška omeškanej splátky predstavovala 5.699,54 eur. Napriek tomu, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. pred postúpením uvedenej pohľadávky nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, banka postúpila navrhovateľovi nielen výšku omeškaných splátok, t. j. 5.699,54 eur, ale celkový zostatok pohľadávky z titulu istiny 9.418,27 eur, teda aj splátky splatné v čase po postúpení pohľadávky. Predmetom tohto konania sú splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.03.2011 v počte 6 a v celkovej výške 876,90 eur, teda splátky splatné až po postúpení pohľadávky, keďže pred postúpením nedošlo zo strany pôvodného veriteľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z dokazovania taktiež vyplynulo, že pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. nesplnila svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, a to zasláť písomnú výzvu dlžníkom, ktorí by následne boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, a preto podľa názoru súdu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, a to v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto súd návrh na začatie konania zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa. Výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. v listoch zo dňa 10.04.2008 a 07.04.2008 vyhodnotil tak, že tieto listy sa netýkali predmetnej pohľadávky, ktorá sa stala splatná až po postúpení pohľadávky, a preto ak aj došlo k platnému postúpeniu pohľadávky vo výške 2.922,75 eur, táto pohľadávka vznikla v skoršom období a nie je predmetom konania, keďže predmetom konania sú splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.03.2011.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu a vyhovie návrhu na začatie konania, prípadne zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Vyslovil názor, že ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky, lebo účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Vyslovil názor, že cit. zákonné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v

omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetom ustanovení výslovne uvedené. Tento názor je zrejmý aj z logického znenia daného ustanovenia, inak by nebolo formulované v tom zmysle, že ak je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, ale bolo by formulované v tom zmysle, že časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, môže byť predmetom postúpenia. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy, a to pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použije pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Pokiaľ ide o náhradu trov, tak vyslovil názor, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Predmetné ustanovenie sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, aby strana, ktorá nemala v konaní úspech, bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré súd úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Je pritom potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami, a preto súd nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, keďže účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze, pričom by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia tak nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Ďalej vyslovil názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník vo vyjadrení, ktoré podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil nedodržanie podmienok postúpenia pohľadávky, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalobca totiž nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z., a preto žalobca nie je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať na súde. Rovnako nebolo preukázané, že právny predchodca zaslal žalovanému výzvu pred postúpením pohľadávky. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle cit. zákonného ustanovenia žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Pripojil aj rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky, ktoré na vec zaujali rovnaký názor.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia. Navrhovateľ v odvolaní vyčíta súdu prvého stupňa nedostatočné zistenie skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a nesprávne právne posúdenie veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je daný v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisťeniach, ktorý treba odstrániť. Navrhovateľ pritom v odvolaní neuvádza o aký dôkaz by sa malo jednať, pričom z obsahu

spisu nevyplýva, že by navrhol vykonanie akéhokoľvek iného dôkazu, než listinami, ktoré v konaní predložil. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nebol uplatnený opodstatnene.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci navrhovateľ vyčítal súdu prvého stupňa nesprávny výklad a aplikáciu ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. o bankách.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa vykonal vyčerpávajúci a správny výklad cit. zákonného ust. a tento správne aplikoval na daný právny vzťah. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vylúčiť aplikáciu zákonného ustanovenia striktne upravujúce dané vzťahy len z dôvodu jeho zaradenia v určitej právnej norme.

Súd prvého stupňa tak v súlade s obsahom spisu vyslovil správny názor, že neboli v danom prípade naplnené predpoklady na postúpenie pohľadávky tak, ako sú upravené v ust. § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. v dôsledku čoho nie je daná vecná aktívna legitímácia navrhovateľa na uplatnenie danej pohľadávky pred súdom.

Za správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa tieto trovy opodstatnene považoval za účelne uplatnené trovy s prihliadnutím jednak na zásadu, že každý je oprávnený zvoliť si na ochranu svojich práv a záujmov právne zastúpenie a taktiež aj vzhľadom na zásadu rovnosti účastníkov v konaní.

Zo spisu je zrejmé, že navrhovateľ svoj názor na účelnosť a rovnako aj na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 v súvislosti s rozhodovaním o trovách v drobných sporoch neaplikuje na svoj vlastný postup, keď aj jeho návrhy na začatie konania sú opakované stereotypné, podávané na formulároch, pričom si uplatňuje rovnako za každý úkon náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu tak, ako táto odmena vyplýva z ust. § 11 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z..

V odvolacom konaní boli tak úspešní odporcovia, a preto bola vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznaná v súlade s ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. náhrada trov odvolacieho konania spočívajúcich v odmene za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu + režijný paušál, spolu 60,03 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.